

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/66/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019202372
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:0019202372.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Petra Tutka v spore žalobkyne N. Č., U.. XX. X. XXXX, R. Q. Č.. XX, zastúpenej JUDr. Alexejom Ivankom, advokátom, Michalovce, Námestie osloboditeľov č. 73, proti žalovanej G.. H. G., U.. X. X. XXXX, bytom Q. Š. Č.. XXX, o vrátenie daru, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku 7C/17/2019-68 z 22.1.2020 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobkyňa nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanej sa ich náhrada n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom žalobu zamietol a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala od žalovanej vrátenia daru a to nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX v kat. úz. Q., rodinného domu súp. č. XX postaveného na parcele registra C č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 581 m², parcely č. XXX, parcely č. XXX a parcely č. XXX, ktoré obdarovaná získala od nej na podklade darovacej zmluvy zo dňa 5.1.2012 a to s odôvodnením, že žalovaná - jej dcéra sa nespráva tak, ako by sa mala správať k matke a hrubým spôsobom porušuje dobré mravy, kvôli čomu sa už dňa 16.5.2006 domáhala žalobou vrátenia daru, ktoré konanie smerovalo k uzavretiu dohody o užívaní nehnuteľnosti v zmysle § 51 Občianskeho zákonníka, avšak ani túto žalovaná nerešpektuje a nedodržiava záväzky z nej vyplývajúce. Vzal do úvahy obranu žalovanej ktorá namietala, že jej matka k darovaniu rodinného domu prikrčila pred odchodom do USA, avšak po jej návrate sa všetko zmenilo, začala jej robiť protivenstvá, ohovárala nielen ju, ale aj jej manžela a deti, čo vyvrcholilo tým, že aj s rodinnou sa odsťahovala do domu v Q. H. a mama si do domu nastahovala nového priateľa. Podrobne ďalej reprodukoval obsah vyjadrení strán sporu a právne vec posúdil podľa § 628 ods. 1 až 3 a § 630 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Charakterizoval podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade dôvodnej požiadavky na vrátenie daru a popísal obsah návrhu obsahujúceho podľa žalobkyne dôvody svedčiace v prospech vyhovenia žalobe. Keďže nebolo preukázané doručenie výzvy na vrátenie daru ako prvej zákonnej podmienky pre úspešné domáhanie sa vrátenia daru vychádzal z toho, že k výzve zo strany žalobkyne došlo až dorúčením žaloby žalovanej, t.j. dňa 13.5.2019. Za účelom preukázania splnenia druhej zákonnej podmienky spočívajúcej v preukázaní správania sa obdarovanej žalovanej k daryni spôsobom, ktorý možno charakterizovať ako hrubé porušenie dobrých mravov neboli predvolaní a vypočutí žiadni svedkovia, keďže žalobkyňa takýto návrh neurobila, nenavrhlala ani výsluch strán ku správaniu, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako porušenie dobrých mravov. Žalobkyňa okrem vlastného tvrdenia popísaného v žalobe a v pripojených listinných dôkazoch, ktorými boli pracovný posudok a jej lekárska správa, nepredložila žiaden ďalší dôkaz. Ustálil, že obdobie, počas

ktorého sa mala žalovaná nevhodným spôsobom správať ku žalobkyni a tým nerešpektovať uzavretú dohodu o užívaní nehnuteľnosti zo dňa 29.11.2016 je vymedzené do júla 2018, kedy sa odsťahovala z predmetného rodinného domu. Túto dohodu o užívaní nehnuteľnosti však žalobkyňa nepredložila. Žalovaná nepoprela, že medzi ňou a jej matkou dochádzalo k nedorozumeniam, čo vyústilo až k jej odsťahovaniu sa do obce Q. Š., čo však ani s požiadavkou na úhradu nákladov za užívanie rodinného domu nepovažoval za konanie predstavujúce hrubé porušenie dobrých mravov zo strany žalovanej. V konaní nebolo preukázané psychické týranie žalobkyne, ani nezáujem žalovanej o potreby žalobkyne, ako jej matky. Ani skôr preukázané správanie sa žalovanej vo vzťahu ku žalobkyni nepovažoval za hrubé porušenie dobrých mravov, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalovanej ich náhradu nepriznal, nakoľko si tento nárok ani neuplatnila.

3. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa, navrhla ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie citujúc odvolacie dôvody upravené v § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ CSP. Vytkol súdu prvej inštancie, že vo veci nerozhodol objektívne ani spravodlivo, považujúc žalobu za nedôvodnú. Namietala, že na pojednávaní dňa 22. 1.2020 jej nebolo umožnené k veci sa vyjadriť a takáto možnosť bola daná iba žalovanej. Za nedostatok platnej právnej úpravy označila skutočnosť, že z § 630 Občianskeho zákonníka nie je celkom zrejmé, aké správanie sa obdarovanej je možné považovať za hrubé porušenie dobrých mravov. Uviedla, že zo strany žalovanej ide o dlhodobé a sústavné porušovanie dobrých mravov voči nej a na pojednávaní predložila dostatok relevantných dôkazov, že zo strany dcéry sa jej nedostáva pomoci, ktorú by potrebovala ako onkologická pacientka. Musí preto za lekárom do Košíc dochádzať hromadnými dopravnými prostriedkami, hoci žalovaná disponuje autom, ktoré jej kúpila. Poukázala na to, že pracuje ako opatrovatelka v zahraničí a žalovaná sa vôbec nezaujíma o jej potreby, resp. pomoc. Odišla zo spoločnej domácnosti bez toho, aby ju o tom informovala a to do obce vzdialenej cca 15 km a ponechala na ňu, aby znášala všetky náklady za rodinný dom, ktorý jej pôvodne darovala. Neozýva sa jej ani také sviatky ako sú Vianoce, či Nový rok a neinformovala ju ani o narodení tretieho dieťaťa. Zdôraznila, že medzi ňou a žalovanou už niekoľko rokov nie je žiadne rodinné puto, ako by malo byť medzi matkou a dcérou. Citovala ďalej z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Cdo/103/2002 a trvala na tom, že žalovanú písomne aj ústne vyzývala na vrátenie predmetu daru, čo však táto odmietla urobiť a z domu sa odsťahovala. Upozornila taktiež, že celé pojednávanie vo veci trvalo iba 7 minút a bolo tak zasiahnuté do jej práv na spravodlivý súdny proces.

4. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedla, že nemá vedomosť o tom, aby matke, či už teraz alebo v minulosti ubližovala. Žalobkyňa na ňu dom prepísala sama a dobrovoľne a počas jej neprítomnosti v USA o dom bolo riadne postarané. Po jej návrate vzhľadom na existenciu záväzkov aj voči manželovi a deťom sa už žalobkyni nemohla venovať v pôvodnom časovom horizonte a matka sa začala viac stretávať s kamarátkami, ktoré zrejme vzťahy strán kritizovali. Žalobkyňu označila za ľahko ovplyvniteľnú, čo viedlo až k neúnosnej situácii, pričom žalobkyňa ju i s rodinou stále vyhadzovala z domu a označovala ich za príživníkov, a preto sa aj s rodinnými príslušníkmi z domu odsťahovala, o čom však žalobkyňu vopred informovala. Uviedla, že s mamou mala snahu sa dohodnúť, avšak žiaden zmiar akceptovaný nebol. K veci by sa v prípade potreby mohli vyjadriť aj jej rodinní príslušníci.

5. Žalobkyňa v stanovisku k vyjadreniu žalovanej trvala na podanom odvolaní a podanie žalovanej pokladala za účelové a bez konkrétnych dôkazov. Vytkla obdarovanej, že sa zámerne nevyjadrila k tej časti žaloby, kde poukazovala na rozpor s dobrými mravmi v jej správaní a nezaujíma o ňu ako matku, hoci je onkologickou pacientkou, vyžadujúcou si pomoc a podporu. Upozornila, že dcéra s ňou nekomunikuje už viac ako 2 roky a v prípade potreby sa preto musí obracať na cudzích ľudí. Opätovne poukazovala na právnu úpravu a závery vyplývajúce z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Cdo/103/2002.

6. Žalovaná vo vyjadrení k stanovisku žalobkyne z dňa 13.8.2020 trvala na predchádzajúcich vyjadreniach a uviedla, že jej dcéra - vnučka žalobkyne o mesiac bude mať 2 roky, ale žalobkyňa doposiaľ nemala záujem ju prísť navštíviť a ešte ju vôbec nevidela. Tento problém jej veľakrát vysvetľovala, avšak bez odozvy, čo jej deti ťažko znášali. Podrobne ďalej rozviedla nie ideálnu rodinnú situáciu a mala za to, že spolu s manželom a deťmi robili všetko najlepšie ako vedeli a spočiatku chodili so žalobkyňou aj do Košíc k lekárovi, čo však postupne mama odmietala s odôvodnením, že nebude prispievať na benzín a autobus ju ako zdravotne postihnutú osobu vyjde oveľa lacnejšie. Všetky potreby žalobkyne si nemohla dovoliť financovať, keď mama si celý svoj príjem a dôchodok iba odkladala. Podrobne sa tiež venovala pomerom medzi stranami počas spolužitia v jednom dome, keď nepriaznivá situácia vyústila do jej odsťahovania.

7. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalobkyne uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, lebo z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov je vecne správny.

8. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 219 ods. 1, 3 CSP).

9. Žalobkyňa odvolanie podala z odvolacích dôvodov upravených v § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ CSP.

10. Odvolací dôvod podľa § § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený v prípade ak dôjde k vadám konania alebo aj vadám rozhodnutia v dôsledku ktorých súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihladenia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký procesný postup súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu Civilným sporovým poriadkom za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť najmä procesným postupom súdu, ktorý rozhodnutiu predchádza. Zároveň podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom, môže dôjsť nielen procesným postupom súdu tak ako je to vyššie uvedené, ale aj rozhodnutím samotným a to v prípade, ak rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

11. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP je v súdnej praxi daný vtedy, ak súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnutý dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, k čomu je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy účastníkmi konania, najmä súd nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a nevykoná ani dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré boli už preukázané iným spôsobom alebo založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Neúplné zistenie skutkového stavu je odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvého stupňa nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť. Iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v spore spôsobilým odvolacím dôvodom. Zároveň musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

12. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové

zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1,2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192,193 a 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

13. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

14. Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia súdu a konania, ktoré mu predchádzalo nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, ani vady porušujúce práva na spravodlivý proces, či vady, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Nebolo zistené, aby skutkové zistenia súdu prvej inštancie nezodpovedali vykonaným dôkazom, alebo aby súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplynuli, alebo v konaní nevyšli najavo. Prvoinštančný súd v danom prípade skutkové zistenia podradil pod správne hmotnoprávne predpisy a vyvodil z nich správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

15. Podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku v ktorých sa súd prvej inštancie dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými skutkovými okolnosťami potrebnými pre rozhodnutie o uplatnenom nároku, vrátane všetkých tvrdení a prednesených námietok strán konania.

16. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a na zdôraznenie správnosti dopĺňa nasledovné:

18. Aktuálna procesná úprava (Civilný sporový poriadok) prehĺbila princíp kontradiktórnosti konania, predpokladá aktivitu sporových strán a na nich prenáša zodpovednosť za pasívny postoj, vedúci k neúspechu v spore.

19. K zániku darovacieho vzťahu v zmysle § 630 ods. 1 Občianskeho zákonníka dochádza na základe dvoch po sebe nasledujúcich skutočností a to hrubým porušením dobrých mravov zo strany obdarovaného voči darcovi, alebo členom jeho rodiny a jednostranného právneho úkonu darcu adresovaného obdarovanému.

20. Podľa ustálenej judikatúry je nutné vychádzať z toho, že predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu nie je akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného alebo jednoduchý nevďak, ale také správanie sa, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Obvykle pritom ide o porušenie značnej intenzity alebo o porušovanie sústavné, a to či už fyzickým násilím, hrubými urážkami, či neposkytnutím potrebnej a nevyhnutnej pomoci. Zákon však nestanovuje, aby závadné správanie sa muselo dosiahnuť až intenzitu trestného činu alebo priestupku. Otázka, či správaním sa obdarovaného boli hrubo porušené dobré mravy je predovšetkým otázkou skutkovou. Pre správne zodpovedanie predmetnej otázky je nevyhnutné, aby v každom jednotlivom prípade bolo hrubé správanie sa obdarovaného nielen darcom tvrdené, ale aj preukázané.

21. Predpokladom úspechu žalobkyne v danom spore bolo, o. i. preukázanie, že urobila výzvu na vrátenie daru a že túto riadne odôvodnila. Z výzvy musí byť zrejmé, kto, voči komu a z akého dôvodu ju robí a výzva musí obsahovať popis závadného (neprijateľného) správania sa obdarovaného tak, aby bolo zrejmé, v ktorých skutočnostiach vidí darca porušenie dobrých mravov. Iba doručením takejto

výzvy žalobkyne mohlo dôjsť k zrušeniu darovacej zmluvy ex nunc a obnoveniu predchádzajúceho stavu, teda vlastníckeho práva žalobkyne. Možno súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa nepreukázala existenciu platného úkonu smerujúceho ku vráteniu daru a realizovaného pred začiatkom súdneho sporu. O existencii takejto účinnej výzvy nič nevytvára pozvánka z dňa 12.1.2016, koncipovaná zástupcom žalobkyne a adresovaná žalovanej, ktorú navyše žalujúca strana pripojila bez vážneho dôvodu až ku odvolaniu, kedy je táto sama o sebe bez právneho významu.

22. V zmysle zaužívanej súdnej praxe, výzva na vrátenie daru môže byť aj súčasťou samotnej žaloby, avšak za predpokladu, že táto obsahuje popis správania sa žalovanej strany, ktoré žalobkyňa považuje za konanie hrubo porušujúce dobré mravy, ako aj s tým súvisiacu požiadavku na vrátenie daru. Iba doručením takejto žaloby je naplnená požiadavka doručenia platného prejavu vôle žalobkyne smerujúceho k vráteniu daru voči žalovanej. V tomto smere žaloba z dňa 14.3.2019 je pomerne vágna.

23. Právo darcu na vrátenie daru nezakladá každé negatívne správanie sa obdarovaného voči darcovi. Toto právo tak nevzniká pri obyčajnej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ako ani pri menej významnom porušení dobrých mravov obdarovaným. Predpokladom pre vrátenie daru je iba také negatívne správanie sa obdarovaného, ktoré s prihliadnutím na všetky podstatné okolnosti špecifického prípadu je možné hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. O takéto správanie ide len v prípade porušenia dobrých mravov spôsobom vyznačujúcim sa značnou intenzitou či sústavnosťou. Pri posudzovaní správania obdarovaného je nutné vziať do úvahy a vyhodnocovať aj správanie sa darcu či práve jeho správanie nebolo príčinou nevhodného správania sa obdarovaného (princíp vzájomnosti). V danom prípade v darovacej zmluve bola obsiahnutá aj podmienka doopatrovania žalobkyne zo strany žalovanej. Inštitút „doopatrovania“ je do určitej miery evidentne majetkovým plnením, keďže jeho prostredníctvom sa darcovi má dostať majetkový ekvivalent za dar. V darovacej zmluve, ako v bezodplatnej zmluve tak nie je možné platne dohodnúť podmienku, spočívajúcu v povinnosti doopatrovať darcu a pri hodnotení takého sporu je nevyhnutné vychádzať z historicky nemenných a stálych etických noriem, ktoré predpokladajú ako samozrejmé, že potomkovia sa zaujímajú o situáciu svojich rodičov a v prípade ich ťaživej situácie, za predpokladu záujmu a konsenzu sú ochotní im byť nápomocní.

24. V prejednávanej veci, ako už bolo naznačené, ostala žalobkyňa pasívna a pri nepreukázaní výziev na vrátenie daru predchádzajúcich podanej žalobe, pri absencii konkretizovania nevhodného správania sa žalovanej i počas konania pred súdom, žalujúca strana zostala nečinná. Žalobkyňa v odvolaní vytkla príliš rýchly priebeh konania, ale ani v žalobe, ani počas konania pred súdom na pojednávaní nenavrhol vykonať dôkaz výpoveďou strany sporu. Výsluch strany - žalobkyne pritom nepochybne je dôkazným prostriedkom (§ 187 CSP). V civilnom sporovom konaní však výsluch strany, podľa aktuálnej procesnej úpravy je len podporným dôkazom. Prejednávací zásada uplatňovaná v civilnom procese prenáša na stranu sporu zodpovednosť za unesenie dôkazného bremena. Strana sporu tak má povinnosť tvrdenia, dôkaznú povinnosť, ako aj povinnosť vyjadriť sa k veci. Dôkaz výsluchom strany konajúci súd nariadi ako dôkazný prostriedok len vtedy, ak to navrhne strana sporu. Žalujúca strana v žalobe výsluch žalobkyne nenavrhol vykonať a aj na pojednávaní konanom 22.1.2020 zástupca žalobkyne len deklaroval, že dá „slovo potom, aby sa vyjadrila aj matka“, ale procesne účinne už takýto dôkazný prostriedok nenavrhol realizovať.

25. Aj keď zjavne vzťahy strán sporu nie sú úplne ideálne, žalobkyňou prezentovaný stav pri absencii špecifikovaných skutkových tvrdení, pri nepredložení napr. dohody strán z roku 2016, či výziev na vrátenie daru dôkazná situácia neumožňovala vyhovieť žalobe, a tak je preskúmané rozhodnutie vecne správne.

26. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa nebola v odvolacom konaní úspešná, preto jej nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešná žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila.

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).